

Tükenmez Kalem

– tunga10 · 21 Ocak 2014

TÜKENMEZ KALEM

Bomboş,hiç dokunulmamış,üzerine sadece çizik atılmış bir kağıt vardı."Yaramaz"derlerdi,buruşturup atmaya hazırlardı.Oysaki o kağıt ne çok isterdi maviye boyanmayı,umudun rengi olmayı... Sonra birisi aldı eline o kağıdı. Bazıları "öğretmen" diyordu ona ,bazıları "anne"...Zordu bu kağıdın grileşmiş rengini maviye çevirmek.Ama böyle kaç hikayesi vardı,yüreğiyle kaç kağıdı umudun rengine boyamıştı. Önce açtı o buruştırulmuş kağıdı ;sonra yavaş yavaş, sabırla sildi üzerine atılmış çizikleri... Bütün çizgileri sildikten sonra yazmaya başladı kağıdı.O yazdıkça kağıt maviye boyandı.Umudun rengiydi mavi,inançtı.O ,bu buruştırulmuş kağıttan harikalar yarattı.Her gün başka bir renk oldu ona ama hiç gri olmadı. Yazdı,yazdı,yazdı...Böyle binlerce kağıt yazmıştı ve bitmek bilmiyordu kalemi ,tuhaftı.Düşündü kağıt ve buldu:O bir "Tükenmez Kalem"di.Ne olursa olsun bitmeyecekti ve daha nice kağıdı maviye boyayacaktı. Evet,ben bir kağıttım.Boş bir kağıt, hiçbir işe yaramaz ancak üstüne bir şey yazarsanız değer kazanır . Benim üstüme de yazmayı deneyenler oldu elbette ama üstümü çizmekten öteye gidemediler .Beni anlamadılar.İnanmadılar ve güvenmediler bana. Aradan yıllar geçti ve sizinle tanıştım. Bende ne gördünüz bilmiyorum ama ben dahil herkes" işe yaramaz" olduğum görüşünde hem fikirdi. Siz önce çiziklerimi sildiniz ve "işe yarar" olduğumu düşündünüz. Bu benim hoşuma gitmişti. Bana inanan biri vardı ve ben de ona inandım ve güvendim. Hastanedeydim birgün ,basit bir ameliyat geçirmiştim.Ziyarettime geldiniz,sizi görünce şaşırdım, sevindim,heyecanlandım...Doğrulamak istedim , izin vermediniz.Oysaki bütün ağrım sızım sizi görünce bitmişti.Yani "doktor"luğunuz da vardı öğretmenim . Sizi dinledim, kitaplarla dost oldum önce ve her kitapta bir kapı açıldığını gördüm önüme Haklıydınız.Sonra yazdım ,yazmaya başladım işte haddimce.Kağıtlar bana küsmüyor ,beni anlıyor, yargılamıyor , cezalandırmıyor ve küçümsemiyordu. Kağıtlar bana yaşadığımı hissettiriyordu tıpkı sizin gibi...Sizin için almıştım kalemi elime,yine haklı çıktınız. "Ben bu yeni Alper'i çok sevdim." dediniz. "Yola devam..." Ağzınızdan çıkan öğütler ferman oldu bana.Dersi dinlemeyi öğrendim sonra, derste saate bakmıyordum artık .Her dersiniz bir zevkti,sizi dinledikçe öğrendim, belki de siz anlattığınız için öğrendim.Anlattığınız her konunun sorusunu çözdüm ve size müjde verdim.Gülerken yüzüme, gözlerinizin yaşardığını gördüm. Üzüldüm, "Ben sana sevinçten de ağlanacağını öğretmedim mi?" dediniz. Kızınız hasta oldu gelemediniz birkaç gün, dört gözle bekledim."En güzel ders boş ders! " değilmiş sayenizde öğrendim.Hasta oldum raporumu sizin dersiniz olduğu güne kadar aldım. "Ben seni görebildim ve sevdim oğlum hepsi bu!" dediniz. "Ben işimi yapıyorum , benim işim sevmek çünkü ben öğretmenim." dediniz. Evet öğretmenim siz işinizi yaptınız ve inanın çok güzel bir iş çıkardınız . Teşekkür ederim bembeyaz sayfam, teşekkür ederim beni bana armağan eden insan. 70 yaşına da gelsem lise sonda tanıdığım sizi asla unutmayacağım . " Hoşçakal"mayın ne olur ,benimle kalın... Tükenmez kalemim...

Alper Tunga GÜNGÖR